JG n. ânus. Am.

1. ग्रध् 1. त. (क्रीडे) ludere, v. गुद्

2. गुध् 4. P. (पिरिवेष्टने K. वेष्टे V.) tegere, cf. गुगरू, गुगरू, गुरू, कृद्; gr. κεύ છેw, nostrum Hout, germ. vet. hút, Th. húti, anglo-sax. hyde, hyd; lat. cutis, nisi pertinet ad कृति, litterâ t melius convenit cum कुगरू q.v.; germ. vet. cozo lacerna, umbi-chuzí amictus.)

3. ग्रंध् १. म. (राषे ४. रूषि म.) irasci; cf. क्राध्

गुन्द्र 10. P. (कुन्द्रे v.) mentiri, cf. कुन्द्र.

1. गुप् 1. P.A. 10. P. custodire, tueri, servare. N. 17.22.: गुप्ताम् बलेन महता; H. 4.43.: नकुल: सहदेन्य मातरङ् गोपयिष्यतः (*) — Desid. जुगुप्स् 1) latere velle, abscondere. RAM. III. 53.42.: जुगुप्सन् इव मातमानम्; III. 75.42.: कर्म जुगुप्सितम् facinus celandum. 2) spernere, vituperare. MAN. 11.189.: कृतनिर्णेजनां या 'पि न जुगुप्सित कर्हिचित् (Schol. निन्देत्); 3.209.: विप्रान् स्रजुगुप्सितान् (Schol. स्निन्देतान्). (Haec radix explicari possit ex ग्री + पा, correpto स्ना in उ, gr. 33. annot., et abjecto स्ना radicis पा; v. quod supra de ग्रवेच् diximus.)

c. म्रिभ id. Dr. 2.14:: महदूरी इन्द्र इवा 'भिगुप्तः

2. ग्पू 4. म. (ठ्याकुलत्वे) perturbare.

गुप्तक (a गुप्त s. का) n.pr. DR. 2.11.

गुप्ति f. (r. गुपू s. ति) carcer. MED.

गुफ् 6. P. (ग्रन्थ) componere, serere, nectere; v. sq.

गुम्फ् 6. P. id. MR. 4.13.: स्त्रमनसः गुम्फितिः

1. et 6. p. जोरामि, गुरामि (उद्यमे) tollere, sublevare; cf. जुर्ज, ग्रह

c. म्रव 6. P. invadere, impetum facere in alqm., c. loc. Man 4.169: न कदाचिद् दिते तस्माद् विदान म्रव-गुरेद् म्रपि; 11.206.208: म्रवगूर्य, v. gr. 635.5. (Schol. म्रवगुर per द्वाडाबुद्यमने explicat.)

मूह 1) Adj. (f. मुर्जी) gravis, transl. eximius, venerandus.

BH. 6.22. A. 5.7. BR. 2.6. IN. 5.41. 2) Subst. magister et quaevis utriusque sexûs persona propinquae cognationis causâ imprimis veneranda. BH. 2.5. IN. 4.9.5.19. 41. Su. 4.15. - Dual. Iz parentes. SA. 4.22. (Ix ortum est e Ix mutato I in I, ut videtur, per vim assimilationis litterae finalis, sicut supra III e III; ab obsoleto Ix venit compar. IXIII, superl. IXII et gravis, mutatâ gutturali in labialem, sicut in BiBnµ et Bous, v. III, III; lat. gravis per metathesin ortum est e garvis, e garuis, adjecto i, sicut in aliis, qui primitive in u desinunt, adjectivis; e.c. tenuis = II, tavu; goth. kauriths gravatus; lith. giéras bonus.)

মূনকথ m. (вын. e praec. et নক্ৰে lectus) qui incestum fecit, qui Gurus uxorem incestavit. In. 2.6.

गुर्द् 1. 4. 10. र. (निक्तेतने क्रीडायाम् र. निक्तेतने कर्दे र.) habitare; ludere; cf. कुर्दू, कूर्दू, गुदू.

गुर्व 1. p. (vocalis radicalis producitur, e.c. गूर्वामि, ज्ञ-गुर्व) i.q. गुरु

Tech m.n. talus pedis. In. 5.12.

गुल्म m, frutex. H. 1.12. N. 13.12.

1. P.A. (haec radix in formis, quae Gunam postulant, vocalem ত producit, e.c. মুহুনি, মুহুনি, ব্রুমুহু, pro মাহুনি etc.) tegere, abscondere. MAN. 7.105.: মুহুন হুর্ম হ্রা 'ক্লানি. Part. pass. মুহু, gr. 102a). IN. 5.12.: মুহুনু স্বালান্য, N. 22. 15.: মুহু occultus. (মুহু ortum est ex idem valente মুঘু, relictâ solâ aspiratione litterae ঘু, v. gr. comp. 23. Cum মুঘু cognatum est মুদুহু et gr. κεύθω, mutatâ mediâ in aspiratam; de θ pro ঘু v. gr. comp. 16. Huc etiam trahi possit gr. δύω, lat. en-duo, mutatâ gutturali mediâ in lingualem, sicut in Δημήτης ρημόσκω, v. হান; διδάσκω pro γημος, v. হান; διδάσκω pro γιγάσκω, v. হা.

с. उप amplecti. RAGH.18.46.: तम् ... उपद्यागूह लक्ष्मीः: R.Schl.I.26.9.: अयोध्याम् उपगृहते सरःप्रवृता सर्-यू:; RAGH.6.13.: कराभ्याम् उपगृहनालम् ... अमया-स्वकारः; SA.5.70.

с. उप praef. सम् id. C'AUR. 6.: अर्द्गेर अहं समुपगुला

^(*) Grammatici gup 10. explicant per b'ás árté b'ás i i.e. loqui, lucere.